Fel de fel

INAINTEA PLECĂRII

Suveranii Angliei împreună cu micile principese studiază harta Canadei, urmărind drumul de 8000 de mile pe care îl vor străbate în vizita lor în această țară.

XX

Focuri de revolver

După statistica criminală internațională, în fiecare an se trag 250 de focuri de revolver la Paris, 400 la New-York și 6000 la Chicago. E lesne de închipuit la ce cifre astronomice s'ar ajunge, dacă s'ar socoti și focurile trase în celelalte mari orașe de pe glob.

Dar, apăsarea unui deget pe trăgaciul unui revolver a devenit azi un gest atât de banal, încât ne mirăm chiar că s'a socotit necesar să se mai ție seama de frecvența lui. In schimb, credem interesant să amintim cititorilor noștri de inventatorul revolverului, Samuel Colt, care s'a născut la 19 Iulie 1814 în orașul Hartford din statul american Connecticut.

La vârsta de 14 ani el legă împreună țevile a patru pistoale cu scopul de a le descărca repede unul după altul. Experiența dete însă greș. In 1829 Colt construi primul revolver; arma nu funcționă decât câteva zile, fiind de lemn. In 1832 tânărul inventator pune la punct o petardă de metal, care cântărea două kilograme și jumătate. Era o armă cam grea, dar totuți destul de eficace și Samuel Colt o brevetă în 1835 la Washington ,la Londra și la Paris; el fondă apoi o mică uzină la New-Jersey, la Peterson.

Imprejurările îi erau favorabile, căci la acea epocă pionerii și fermierii aveau nevoie de arme spre a se apăra împotriva pieilor roșii. Așa dar, americanii se folosiră de aceste arme noui spre a se apăra și spre a întreprinde cucerirea Far-west-ului. Mica uzină deveni în curând o vastă manufactură echipată cu ultimele perfecționări industriale. Colt muri la 10 Ianuarie 1862, lăsând moștenitorilor săi o avere de cinci milioane de dolari.

Maxime și cugetări

Totdeauna să ne bucurăm din toată inima, și cu tot sufletul recunoscător, de toate plăcerile pe care ni le oferă viața. Nu trebue să privim ca absolute necazurile și suferințele noastre.

John Lubbok

O mică fantezie a naturii

Priviți bine această ramură de liliac și veți vedea o corolă compusă din optsprezece petale!

Acest mic fenomen ne-a fost prezentat de elevul Popa G. Florian, din str. Turda 102, căruia florile ce fi sunt dragi fi fac, după cum se vede, frumoase surprize.

acum cincizeci de ani

Citim în „UNIVERSUL" din 9 Mai 1889:

= La sărbătoarea de 10 Mai se va face defilare mare, cu arme moderne. Vor fi de față și oaspeți străini.

= Se vorbește de o călătorie în străinătate a Regelui nostru. Suveranul ar urma să se întâlnească cu împăratul Austro-Ungariei și al Germaniei.

= După înfăptuirea programului pentru marina militară, statul român va începe să-și înzestreze marina comercială. Se vor cumpăra mai multe vase și se vor face instalații importante în porturi.

FERICIRE SCUMP PLĂTITĂ

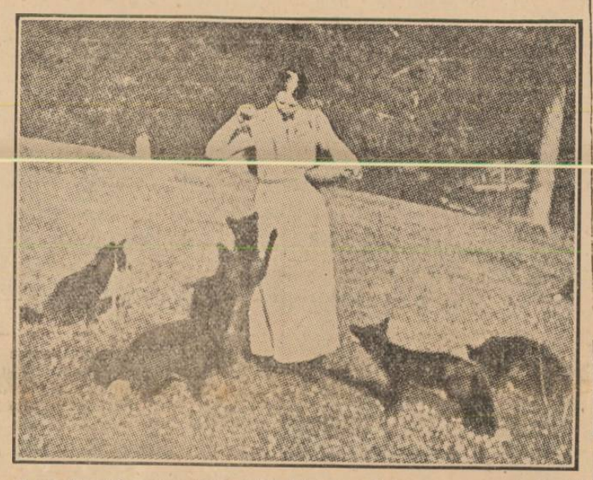

In multe țări europene, printre care și a noastră, comerțul cu vulpi argintii se practică pe o scară din ce în ce mai întinsă, mulțumită faptului că aceste animale care pe vremuri erau prinse în mijlocul pădurii, cu prețul a unor mari osteneli și unor și mai mari șiretlicuri, sunt azi adăpostite, crescute, ingrijite, pentru ca apoi să fie ucise după toate regulile artei, fără să li se strice un fir de păr măcar din prețioasa lor blană...

Deși iubitorii de animale deplâng soarta acestor frumoase făpturi atât de urât înșelate de așa zișii lor protectori, trebuie să recunoaștem că scurta existență ce li se acordă e totuș destul de plăcută și e mai ales lipsită de grija cea mare de care nu e scutită nici o viețuitoare trăind în libertate și anume: grija hranei.

Priviți-le în ilustrația de mai sus, înconjurând, încrezătoare, pe stăpâna lor, Signora Ermine Compaser proprietara unei creșcătorii din Collalbo-Italia și veți admite și d-voastră că n'au de ce să fie nemulțumite.

De altfel, e interesul crescătorilor să le procure o viață cât mai plăcută, căci aceste animale foarte sensibile nu se desvoltă în toată plenitudinea frumuseței lor de cât dacă se simt înconjurate de îngrijiri inteligente și de dragoste sinceră.

Apoi, e interesant de știut că, în ciuda legendei, vulpea nu e numai șireată ci posedă, — ca mascul, — un neobișnuit simț de cavalerism, care se manifestă mai ales față de familia lui precum și o foarte mare independență de caracter.

In imperecherele, stabilite cu deosebită grijă de crescători, cari n'au în vedere decât îmbunătățirea rasei, aceștia întâmpină foarte mari dificultăți din pricina firei capricioase a protejaților lor, cari au și ei preferințele și antipatiile lor, manifestate adeseori cu o înverșunată încăpățânare. Dar când o pereche și-a creeat o familie, dragostea lor e atât de mare încât ajunge până la sacrificiu, mama își adoră puii de care nu se desparte, decât când se duce să mănânce, iar tatăl merge și mai departe, căci se lasă nemâncat ca să le dea lor totul.

Iar când crescătorul, al cărui interes e ca toată familia să trăiască, îl desparte de ai săi, bietul vulpoi își petrece timpul văicărindu-se și învârtindu-se în jurul despărțiturii de sârmă, printre ochiurile căreia întinde puilor și soției bucățelele cele mai bune păstrate pentru ei.

Nu-i așa că e frumos, chiar înduioșător de frumos? Și nu vi se pare o cruzime inutilă din partea acelor femei, care domnice de a avea o blană cât mai somptuoasă nu exită să se ducă să și-o aleagă, atunci când ea e încă pe bietul animal sortit să fie sacrificat spre a-i mulțumi vanitatea?

8000 de femei vor sta de vorbă

Vă închipuiți desigur ce are să fie. Trebuie să recunoaștem însă că scopul urmărit de aceste 8000 de locuitoare din diverse sate engleze nu e de a-și petrece timpul flecărind, ci de a-și schimba părerile asupra unor chestiuni de ordin gospodăresc și educativ.

Ele se vor ocupa, în special de electrificarea localităților rurale, de prânzurile servite în școli și de siguranța drumurilor. Vor discuta apoi și chestiurea, dacă părinții cari își lasă copiii singuri în casă, trebuiesc sau nu pedepsiți.

Aceste 8000 de reprezentante ale populației britanice rurale vor avea ca oaspete 500 de țărănci din 31 de țări, printre care și Germania. Ele vor aduce la conferință flori din propriile lor grădini. Cel mai frumos buchet va câștiga o cupă de argint, care acum e deținută de comitatul New-York.

Știți unde găsiți
Cele mai moderne stofe pentru Doamne și Domni?

Știți unde găsiți
Cel mai bogat asortiment în Mătăsuri?

Știți unde găsiți
Articole speciale pentru Rochii de vară?

Știți unde sunt
Prețurile cele mai reduse?

LA
ILEANA
BUCUREȘTI, LIPSCANI 73

Fabrică germană de parfumerie,
cunoscută, introdusă în România printr'o propagandă ce a durat ani, voește să predea din nou
Reprezentanța
sa. Firme din București, cari sunt bine introduse, prin reprezentanții lor proprii, la clientelă competentă și cari dispun de o instalație de umplut, sunt rugate să trimită oferte detailate.
Sunt necesare informații asupra mărimei întreprinderii (numărul persoanelor)și ce firme mai reprezintă etc. și referințe.
Amănunte sub A 56641 către A la-Berlin W 35, (Germania) Potsdamenstrasse 68.

EXPLORÂND CAPITALA

IV. Din lumea celor cari nu cuvântă

Dacă sunteți iubitori de animale și vă e sufletul prea gingaș, mai bine nu citiți articolașul acesta.

Am nimerit eri la „Adăpostul pentru animale", pripășit de câteva săptămâni în marginea fostului hipodrom Floreasca.

Intr'un fund de curte, pe un maidan și sub un șopron, adăpostul, gonit de expropriere din preajma șoselei Jianu, și-a instalat cum a putut mai bine cuștile.

Acestea sunt îndestulătoare, curate și confortabile, — astfel încât mite încât bietele dobitoace pe cari le adăpostesc să se simtă cât mai bine.

Am trecut repede prin fața lor, cu sufletul încleștat de milă și totuș împăcat, la gândul că o mână de oameni inimoși au înfăptuit și se străduesc din răsputeri să mențină această operă.

In primele două cuști am găsit vreo cinci pisicuțe, cari la vederea mea au prins să miorlăe în cor, agățându-se disperat cu ghiarele de pânza de sârmă. Am încercat să le mângâi, le-am spus câteva stupide cuvinte de mângâere, le-am dat spre sărutare degetele mâinii de cari ele și-au frecat fericite botișoarele roze.

Sub cușca blândelor feline zăcea un câine cu beregata hain înjunghiată de o mână barbară. Gemea, sau poate agoniza! Nu l'am privit decât o clipă...

Intr'o altă serie de cuști am găsit câini mari. Erau de tot soiul și de rase nobile: prepelicari, lupi, ciobănești, setteri și nu mai știu nici eu de cari. Toți m'au primit cu lătrături de bucurie și poate de nădejde că odată cu mine avea să reînceapă și pentru ei o viață nouă.

Dar cel mai gălăgios salut m'a întâmpinat la secția câinilor mici: fox-terrieri, cockeri, bassești, șpiți, și câteva corciturі cărora nu le știu numele. Ce hărmălae, ce scâncete, ce mișcătoare oferte de credință, devotament și supunere!...

Căci toate animalele dela adăpost, părăsite acolo de stăpâni cari nu le-au mai putut ține, așteaptă un suflet bun care să se îndure și să le ia sub ocrotirea, îngrijirea și mângâierea sa.

E sfâșietoare conștiința pe care, — prin instinct sau prin inteligență, — micile făpturi o au despre soarta lor. Și aviditatea cu care-și așteaptă libertatea. Desigur, la adăpost sunt îngrijite minunat, hrănite cu îndestulare, tratate cu bândețe... Dar una este viața într'o cușcă zăbrelită și alta, aceea în libertate, sub ocrotirea unui stăpân cumsecade.

Uneori, câte cineva vine și-și alege un câine dela adăpost. Nu i se cere în schimb nicio plată. Cel mult o donație, care să sporească fondurile de întreținere, și așa destul de sărace. Cu câțiva poli sau câteva sute de lei se poate avea un câine sănătos, cuminte și de soi, — care la crescători ar costa înzecit mai scump.

Vizita mea n'a ținut mult.

Mi-a întrerupt-o un biet om care aducea un câine, — jumătate lup, jumătate ciobănesc, — spre a-l preda adăpostului.

— E al unui vecin care s'a mutat și l-a părăsit! explică omul. Eu l'aș ține, că mi-e drag, dar sunt chiriaș și proprietarul meu nu vrea câini în curte.

— E cuminte?

— Cuminte ca un miel. Și jucăuș. Și iubitor de copii nevoe mare!

In vocea omului tremura o adâncă tristețe.

— Cum îl chiamă?

— Leu!

— Bine!... Du-l la cușca aceea de colo.

Omul porni cu câinele după el. Mergea cu pași șovăelnici, privind în pământ.

Il băgă în cușcă și închise poarta zăbrelită.

Atunci, înțelegând că va fi părăsit, Leu scoase un urlet. Omul, nemaiputându-se stăpâni, se prăbuși în genunchi, își lipi fruntea de pânza de sârmă și plânse în hohote:

— Iartă-mă Leule!... Leuțule scump!... Dar n'am ce face!... Tu care ești bun și destept trebue să mă înțelegi!... Mi se sfâșie inima!... Leul meu drag!...

Cu labele dinainte urcat pe sârma porții, schelălăind amarnic, câinele încerca o ultimă dată să-și lingă, — să-și sărute stăpânul pe frunte.

Am fugit fără să mai privesc înapoi, urmărit de acasta sfâșietoare icoană, pe care n'am s'o uit niciodată.

Ion Dragomir

Funcționarii ținutului Dunărea de Jos și înzestrarea armatei

Galați, 7 Mai

Funcționarii ținutului Dunărea de Jos au subscris leafa pe o zi pentru înzestrarea armatei.

In aceeași zi au subscris pentru înzestrarea armatei numeroși membri ai Camerei de comerț și industrie și Sfatul Negustoresc.

CITIȚI IN
Colecția „UNIVERSUL LITERAR":
Floarea Reginei
poeme de Teodor Scarlat
„Floarea Reginei" este titlul volumului de poeme pe care d. Teodor Scarlat le publică în colecția „Universului Literar".
Numele autorului este din acelea de care se leagă cele mai îndreptățite speranțe în lirica tânără românească. Vibrația caldă și sinceră a inspirației, ritmica melodioasă a versurilor și somptuozitatea expresiei sunt însușirile evidente și cele mai prețioase ale poemelor din volumul „Floarea Reginei", a cărui lectură va fi prilej de rare satisfacții pentru iubitorii de poesie.

In castelele din Anglia
NU SE POTRIVESC DECÂT OBIECTE DE PREȚ
Tot astfel, aristocrații cari locuesc în aceste castele nu întrebuințează decât un parfum distins. „Old Sandal Water" a fost și este articolul de toaletă preferat de aristocrația engleză.
„Old Sandal Water" — veritabil numai „cu corabia" este mai mult decât o apă de colonie parfumată. Grație extractelor naturale de santal, cedru și alte lemne exotice, „Old Sandal Water" este înviorător și, mai presus de toate, are un parfum aparte.
Acum „Old Sandal Water" se găsește de vânzare în toate magazinele de specialitate din România.
Old Sandal Water
MAI MULT DECÂT O APĂ DE COLONIA...
UN PRODUS lady

BICICLETELE „CICLOP"
CU AMORTIZATOARE, ULTIMA NOUTATE ȘI
„Diamant" originale de curse; găsiți cu preț de Fabrică la „Andreescu" GRIVIȚEI 106
9

O MĂSURĂ UMANĂ

Pistoale automate la abatorul comunal

D. general Victor Dombrowski, primarul general al Capitalei, a hotărît să schimbe modul barbar de ucidere a vitelor în abator.

In loc de chipul sălbatec și primitiv cum erau răpuse până acum vitele destinate tăerii, se introduce, începând chiar de mâine, măsura umană a întrebuințării pistoalelor automate pentru uciderea lor.

In felul acesta vor fi înlăturate și accidentele cari se puteau ivi în cazul rănirii vitei.

Deocamdată nu vor funcționa decât 20 de pistoale automate, până la sosirea restului de încă 20, cari vor putea îndestula apoi toate nevoile abatorului.

Constituirea in breslă a lucrătorilor cofetari din ținutul Bucegi

La sediul „Abondența" din str. Sabinelor 22, s'a ținut adunarea generală a lucrătorilor cofetari din ținutul Bucegi, pentru constituirea breslei lucrătorilor cofetari și a profesiunilor conexe.

D. N. FINTESCU a arătat importanța ce li s'a acordat meseriașilor cofetari de d. ministru al muncii, hotărînd ca meseriașii cofetari să se constitue în breslă independentă.

D. D. I. DIACONESCU a dat cetire unui memoriu prin care se aduc omagii d-lui ministru al muncii pentru bunăvoința arătată.

Au mai vorbit d-nii Stelniceanu, Octav Guerette, Simion Tonceanu, D-tru Iosifescu, Radu Lăzărescu, D-tru Olteanu, Gh. Cladoveanu, Ferdinand Bulgaru, Gh. Dinescu, V. Trăilescu și alții.

Procedându-se la constituirea comitetului de direcție, au fost aleși d-nii: N. Fințescu, președinte; D. Diaconescu, secretar; D. Iosifescu, casier; V. Ștefănescu, vice-președinte; Jean Stelniceanu, Octav Guerette, N. Giuglea, R. Lăzărescu, Manonghevid Ioan, Simion Tonceanu, Octav Bucur, Ferdinand Bulgaru, C. Rădulescu, C. Drăghicescu, Aurică Anca, N. Paloș, Mitică Economescu. Supleanți d-nii D-tru Naciu, C. Iliescu, I. Frederich, C. Ionescu, Gh. Ionescu, Gh. Cladoveanu și Morariu C-tin consilieri; cenzori d-nii: N. I. Codiță, contabil autorizat; St. Dragomirescu și Gh. Dinescu; supleanți, D. Olteanu, V. Săndulescu și V. Trăilescu.

Adunarea, în aclamații a hotărît apoi să se trimită telegrame M. S. Regelui, d-lui prim ministru și d-lui ministru al muncii prof. M. Ralea.

PIAȚA PEȘTELUI LA GALAȚI

Galați, 7 Mai

La halele pescăriilor statului au sosit 8000 kg. pește proaspăt.

S'a vândut: calcan, 28—35 lei kg.; scrumbii de Dunăre, 33—40 lei kg.; rizeafcă, 36 lei kg.; pană de somn, 72 lei kg.; iarma, 64 lei kg.; iaprac, 45 lei kg.; somotei, 27—31 lei kg.; știucă, 28 lei kg.; vulpe de mare, 14 lei kg; sabiță, 22 lei kg.

Domnii abonați sunt rugați ca la orice reclamație sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviți, la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poștal eticheta abonamentului expirat.

„Tic..."
Apreciatul STILOU pentru totdeauna
»Tintenkuli«
cu inelul roșu !!!
ULTIMA PERFECȚIUNE CU TUB SPECIAL DE SCRIS:
„Imperator"
neîntrecut la scris, desenat și copiat, cu durabilitate garantată de 10 ani !!!
a sosit la librării și magazine de specialitate.
Prețul Lei 360.
REPREZENTANȚA GENERALĂ:
Carol L. Christof, București, I., Str. Doamnei 1/III/8 - Tel. 3.32.69
Pentru Banat: Ioan Leisch, Jimbolia.
Pentru Ardeal: Firma Jos. Schönborn, Arad, Str. Alexandri 5.
NOTĂ: Pentru achiziționarea comenzilor în provincie mai caută cameni de încredere căror se poate încredința furnizarea și a altor articole.

CĂRȚI NOUI

I. U. Soricu: Ingerul a strigat..., poezii și cântece naționale

Sub acest titlu, care este începutul imnului Invierei, au apărut în editura ziarului *Universul*, poesiile cu caracter național ale lui I. U. Soricu. Poetul „doinelor din zile de luptă", în care zugrăvește sufletul neamului românesc din zile de durere și eroism, a cântat cu același foc și bucuria triumfului.

D. I. U. Soricu a afirmat totdeauna că zbuciumul, durerea și bucuria unui neam prezintă mai mult interes pentru opera de artă, decât preocupările de ordin intim ale indivizilor sterpi. A înfruntat cu îndârjire și de multe ori a răspuns cu sângeros sarcasm lenei de cugetare și găunoșeniei de simțire. Să nu uităm, postul suferinței și jertfei neamului românesc, poetul biruinței, cântărețul faptei și biciuitorul ticăloșiei, autorul cântecelor, cu cari crește tineretul de azi, n'a fost învrednicit de nepăsarea vremilor noui de nici un premiu, sub nici o formă și de nicăiri.

Volumul *„Ingerul a strigat"* pune la îndemâna generației ce se ridică o serie de bucăți, cari zugrăvesc stări de suflet și fapte prin cari s'a înfăptuit țara nouă. Era timpul să ne dea această culegere. Au trecut douăzeci și mai bine de ani dela războiul nostru de întregire. Și la zile mari ni se recită și azi tot numai ce s'a scris în legătură cu Grivița și Plevna. Par'că n'am fi avut Mărășteii, Mărășeștii, drumul glorios la Budapesta. Par'că dela 1877 neamul acesta n'ar fi mai realizat nimica vrednic de a fi cântat. Fenomenul dovedește câtă desorientare a produs minciuna unei critici necinstite.

Ziarul „Universul" a ținut să-și îndeplinească chemarea de purtător al făcliei dragostei de neam, editând cu acest volum bucăți ca: *Rândunelele, Doina, Ingerul a strigat, Crai Nou, Moscovia, Școlărița, La Mărășești, Ziua Invierei, Inchinare lui Mihai, Ziua Eroilor, Orfanii* și prea frumosul tablou *Zori de ziuă*.

E o satisfacție ce o dă și poetului colaborator statornic al nostru, și cetitorilor de poesie românească, amăgiți de reclame și larma făcută în jurul tuturor otrăvitoarelor nimicuri, cari au creat atâtea glorii viermănoase.

Cronicar

CITIȚI
O CARTE DE MARE SUCCES
ARTA DE A REUȘI IN VIAȚĂ
UN GHID AL VIEȚII PRACTICE
TRADUCERE DIN LIMBA ENGLEZA
De vânzare la toate librăriile Lei 60.—
SOCEC & Co S.A.
1130